

Jan De Wilde, Tombola

De dichter Joris Maes is moe
Hij klapt het zware ooglid neer
Slaat ook zijn studieboeken toe
En neemt papier en ganzenveer

Vandaag is hij vroeg opgestaan
De vaat gedaan, het gras gemaaid
Hugo de hond gelucht, en aan
Zijn strik een elastiek genaaid

Geef toe, het was 'n zware dag
Hij heeft zijn vrouw t'ruste gekust
Neemt nog een borreltje en wacht
Op Erato en Pegasus

Daar voelt hij reeds de stemming die
Gewoonlijk achterwege blijft
God zij gezegend, het genie
Zucht zwaar van opluchting, en schrijft:

'In de schaduw van de tombola
Zal ik mijn oorschelp koesteren, voorgoed!'